

crítica cinema

MARCEL·LÍ BORRELL

Bones intencions

Planta 4ª

Director: Antonio Mercero.
Intèrprets: Juan José Ballesta, Miguel Àngel Priego, Alejandro Zafra, Maite Jáuregui, Gorka Moreno, Estopa. Espanya, 2003.
92 minuts. Rambla.

1. De què va? La quarta planta d'un hospital alberga nois malalts de càncer d'ossos i, malgrat la gravetat, ells intentaran viure al límit...

2. Com va? Prou txungo. I no tant pel drama humà que la pel·lícula retrat, com pel melodrama llagrimós que el fofó Mercero orquestra. Que una cosa són les bones intencions i una altra els resultats... Partint de la peça teatral *Los peñones* d'Albert Espinosa basada en un fet real –ja és mania legitimar històries amb l'afegit de ser reals com si això les fes més convincents dramàticament!–, la feina de merceria sentimental de Mercero prim-fila l'encaix d'unes situacions colpidores protagonitzades per uns personatges condemnats a tocar la fibra sensible de lès espectadors. Tot i, repeteixo, la bona voluntat del director i de l'equip artístic amb Juan José Ballesta al capdavant, el relat no sap dissimular el seu objectiu final: posar el cor en un puny. Que també faci somriure amb els despropòsits d'un guió que es mor per emocionar, que per exhibir les ganes de viure d'uns protagonistes tarambanes converteixi un hospital en el pati d'esbarjo d'una escola, no són pas extrems que preocupin molla al Mercero de *Farmacia de guardia*.

3. I va: com una gaitza al fetge en dies nadalencs i per a recordar-nos que no tothom toca la simbomba.